

POSTANOWIENIE

Dnia 12 września 2023 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Adam Redzik

w sprawie ze skargi A. P.

na naruszenie prawa strony do rozpoznania sprawy bez nieuzasadnionej zwłoki
w postępowaniu przed Sądem Apelacyjnym w Warszawie w sprawie o sygn.

I ACa 539/17,

po rozpoznaniu na posiedzeniu bez udziału stron w Izbie Kontroli Nadzwyczajnej
i Spraw Publicznych 12 września 2023 r.,

odrzuca skargę.

UZASADNIENIE

Pismem z 11 kwietnia 2023 r. (data wpływu do Sądu Apelacyjnego: 17 kwietnia 2023 r., do Sądu Najwyższego: 15 czerwca 2023 r.) A. P. , działając osobiście, bez zastępstwa pełnomocnika procesowego, wniósł skargę o stwierdzenie przewlekłości postępowania w sprawie przed Sądem Apelacyjnym w Warszawie, toczącego się pod sygn. akt I ACa 539/17. Skarżący wniósł o: stwierdzenie, że w sprawie tej nastąpiła przewlekłość postępowania, wydanie Sądowi zalecenia niezwłocznego wyznaczenia posiedzenia oraz zasądzenie od Skarbu Państwa kwoty 10 000 zł tytułem odszkodowania.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Według art. 2 ust. 1 ustawy z 17 czerwca 2004 r. o skardze na naruszenie prawa strony do rozpoznania sprawy w postępowaniu przygotowawczym prowadzonym lub nadzorowanym przez prokuratora i postępowaniu sądowym

bez nieuzasadnionej zwłoki (tekst jedn. Dz.U. z 2023 r. poz. 1725, dalej: u.s.p.p.) strona może wnieść skargę o stwierdzenie, że w postępowaniu, którego skarga dotyczy, nastąpiło naruszenie jej prawa do rozpoznania sprawy bez nieuzasadnionej zwłoki, jeżeli postępowanie zmierzające do wydania rozstrzygnięcia kończącego postępowanie w sprawie trwa dłużej niż to konieczne dla wyjaśnienia istotnych okoliczności faktycznych i prawnych albo dłużej niż to konieczne do załatwienia sprawy egzekucyjnej lub innej dotyczącej wykonania orzeczenia sądowego (przewlekłość postępowania).

W myśl art. 8 ust. 2 u.s.p.p. w sprawach nieuregulowanych w ustawie do postępowania toczącego się na skutek skargi sąd stosuje odpowiednio przepisy o postępowaniu zażaleniowym obowiązujące w postępowaniu, którego skarga dotyczy. Ponieważ skarga A. P. dotyczy sprawy rozpoznawanej w postępowaniu cywilnym, zastosowanie znajdują przepisy, w których uregulowano to postępowanie, w szczególności przepisy Kodeksu postępowania cywilnego. Należy do nich art. 87¹ k.p.c., zgodnie z którym w postępowaniu przed Sądem Najwyższym, jak również przy czynnościach procesowych związanych z tym postępowaniem, podejmowanych przed sądem niższej instancji, obowiązuje zastępstwo stron przez adwokata lub radcę prawnego. W orzecznictwie zgodnie przyjmuje się, że do skargi na naruszenie prawa strony do rozpoznania sprawy w postępowaniu sądowym bez nieuzasadnionej zwłoki stosuje się przewidziany w art. 87¹ k.p.c. przymus adwokacko-radcowski, a skarga wniesiona osobiście, bez zastępstwa profesjonalnego pełnomocnika podlega odrzuceniu bez wzywania do uzupełnienia braków (tak m.in. uchwała składu siedmiu sędziów Sądu Najwyższego z 16 listopada 2004 r., III SPP 42/04, OSNP 2005 nr 5, poz. 71, str. 219; postanowienia Sądu Najwyższego: z 25 listopada 2020 r., I NSP 172/20; 28 października 2020 r., I NSP 153/20; 16 kwietnia 2019 r., I NSP 5/19; 26 maja 2011 r., II CSP 1/11).

Ustawą z dnia 9 marca 2023 r. o zmianie ustawy - Kodeks postępowania cywilnego oraz niektórych innych ustaw (Dz.U. z 2023 r. poz. 614) w art. 6 u.s.p.p. dodano ust. 4 następującej treści: „W prowadzonym przed Sądem Najwyższym postępowaniu ze skargi dotyczącej przewlekłości postępowania przed sądem apelacyjnym zastępstwo strony przez adwokata lub radcę prawnego nie jest wymagane.” W sprawach tego rodzaju zlikwidowano tym samym

przymus adwokacko-radcowski, dopuszczając wnoszenie skarg na przewlekłość postępowania bez obowiązkowego zastępstwa procesowego profesjonalnego pełnomocnika. Przepis ten wszedł w życie 1 lipca 2023 r. Na podstawie art. 24 powołanej ustawy nowelizującej „Do skarg na naruszenie prawa strony do rozpoznania sprawy w postępowaniu przygotowawczym prowadzonym lub nadzorowanym przez prokuratora i postępowaniu sądowym bez nieuzasadnionej zwłoki wniesionych przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy stosuje się przepisy ustawy zmienianej w art. 8, w brzmieniu dotychczasowym.” Ponieważ rozpoznawana skarga została wniesiona przed wejściem w życie art. 6 ust. 4 u.s.p.p., przepis ten w niniejszej sprawie nie znajduje zastosowania, a skarga podlega odrzuceniu z przyczyn przedstawionych powyżej.

Mając powyższe na uwadze, Sąd Najwyższy odrzucił skargę na podstawie art. 8 ust. 2 u.s.p.p. w zw. z art. 394¹ § 3 k.p.c. w zw. z art. 398²¹ k.p.c. w zw. z art. 373 § 1 k.p.c. w zw. z art. 87¹ k.p.c.

[SOP]

[ł.n]